

עד שישחת ממלאכת האומן - Until it will be ruined for a craftsman's work

Overview

The גמרא cites a dispute to what extent does the fire have to consume the wood so we can leave it on for שבת. ר' יהודה בין and עד שישחת העץ ממלאכת האומן ruled ר' חייא. שבת we can leave it on for ruled so that the fire will take hold of both sides of the wood. תוספות clarifies their argument.¹

אבל למאן דאמר משתאחז האור משני צדדין אינו נשחת בהכי ממלאכת האומן –
However according to the one who maintains it is not משתאחז האור משני צדדין it is not ruined through this from a craftsman's work; it can still be used –

תוספות replies to an anticipated difficulty:

ואף על גב דכתיב² את שני קצותיו אכלה האש היצלה למלאכה -
And even though it is written, 'the fire consumed both sides will it be fit for any work', which is seemingly the same as ר"ח תוספות replies -

היינו גבי עץ הגפן אבל שאר עצים אין נשחתין כל כך במהרה ממלאכת האומן:
That is by a grapevine (whose vines are thin), however by other trees they are not so quickly ruined from מלאכת האומן like a grapevine, by just having the fire consume both its sides.

Summary

תאחז האש מב' צדדיו is further along being burnt than משחת ממלאכת האומן

Thinking it over

How can ר"ב derive from עץ הגפן that if צדדיו מב' תאחז העץ that this is sufficient, since the עץ הגפן burns very easily?

הדרן עלך יציאות השבת

We will return to you

יציאות השבת

¹ Seemingly ר"ח is arguing with ר"ב since according to ר"ח it is the most it can be burnt. How is ר"ב arguing with ר"ח when it is also משחת ממלאכת אומן? it cannot be used anymore. What is their argument.

² See ב. כו אדם מה יהיה עץ הגפן מפל עץ הנמורה אשר היה בעצי הניער. ג. הנה לאש נפן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלה למלאכה. יתד לתלות עליו כל כלי. ד. הנה לאש נפן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלה למלאכה.

בס"ד. שבת כ, א תוס' ד"ה עד